

hver anden Time at række en Muurmester en Steen eller en Sten med Kalk, og dermed spildes den kostbare Arbejdstid for saa mange Menneſter. Paa de Steder, hvor man har søgt at komme ud af dette Forhold ved at accordere med vedkommende Muurmester om selv at ſkaffe ſig det fornødne Gaandlangerarbejde, har det viiſt ſig, at han kommer ud af det paa en anden Maade; thi, naar man betaler ham, hvad man mener er rimeligt, kan han næſten uden noget Gaandlangerarbejde udføre det Arbejde, han har at gjøre, ſaa at altsaa Betalingen for Gaandlangerarbejdet i ſaadanne Tilfælde kun bliver en ſærlig Indtægt for ham. Jeg ſkal derfor tillade mig at anbefale dette Lovforſlag, der gaaer ud paa, at, naar mindſt Halvdelen af de paagjældende Sognebeboere eller Kirkens Cler forlanger det, ſkal dette Arbejde kunne afløſes mod Bederlag, og at denne Afløsning ſkal foregaae paa den Maade, ſom er foreſkrevet i Loven af 4de Juli 1850 angaaende Afløsning af Gaardmændenes Uegter og Arbejde.

Endelig kommer jeg til det ſjerde Lovforſlag, der omhandler de beklagelige Levninger, ſom ere tilbage af de mange Bevillinger, der i ſin Tid bleve udfærdigede til Inddragelse eller Sammenlægning af Bondejord. Det er et ganſke forunderligt Forhold med diſſe Bevillinger, thi det maa forekomme Enhver, ſom om man fra alle Sider søger at holde dem i en beſynderlig hemmelighedsfuld Dunkelhed. Hverken ude paa Landet eller her i Kjøbenhavn hos Regjeringen kan Vedkommende ſaae den fornødne Oplyſning om, hvor ſaadanne Bevillinger ere givne, hvilke Bevillinger der endnu et ere benyttede, og paa hvilken Jord de ſkulle benyttes, forſaavidt dette er beſteemt i Bevillingen eller anderſteds. Der har været gjort forſkjellige Forſøg paa at blive vidende om dette Forhold, men de ere ikke lykkelige. Den forrige Indenrigsminiſter ſagde, at det vilde koſte Miniſteriet formeget Arbejde at ſkaffe diſſe Oplyſninger, og den nuværende Indenrigsminiſter ſiger, at det vilde vække Agitation, naar de bleve givne. Imidlertid er det ganſke viiſt, at der findes ſaadanne Bevil-

linger, uagtet jeg vil antage, at man omkring paa Godſerne søger at ſaae Folk til at troe, at der findes flere, end der egentlig er, thi ſaa længe dette Forhold er hemmeligt, er det en meget beqvem Maade at true Bønderne paa, at ſige, at man har en Bevilling liggende i ſit Chatol, ſom man dog maafkee enkelte Steder, hvor man truer dermed, ikke har. Der er, ſom ſagt, en Dunkelhed og en Hemmelighedsfuldhed over det hele Forhold, ſom gjør det dobbelt beklageligt, at der endnu findes ſaadanne Bevillinger, ſom ikke ere benyttede. Jeg ſkal ved denne Leilighed ogſaa tillade mig at bringe i Erindring, at Beſtemmelſen om, at ſaadanne Bevillinger paa Grund af Afløsning af Hove-riet kunne gives, er givet mod ſelve den aristo-kratiſke Indſigelse, roeſkildſke Stænderforſamlings Beſlutning, og jeg mener derfor, at man med Rette eller ialfald med den ſtorſte Grad af Villighed kan fordrø, for det Førſte, at de, der endnu ere i Beſiddelse af ſaadanne Bevillinger uden hidtil at have benyttet dem, nu maae beſtemme, paa hvilke Jorder de ville anvende denne Bevilling, og for det Andet, at denne deres Beſtemmelse bliver offentliggjort, ſaa at Kundſkaben derom bliver udbredt til Alle. Jeg troer, at Enhver vil indrømme, at dette er billigt, og jeg kan derfor ikke troe, at det ærede Thing vil modſætte ſig, at dette Lovforſlag nyder Fremme og endelig vedtages, naturligviis med de Forandringer, der maatte findes nødvendige. —

Formanden: De indbragte Lovforſlag vilde i Afſkrift blive henlagte i Læſeværelſet. —

Man gif derpaa over til det ſidſte Nummer paa Dagsordenen: Valg af 5 Medlemmer til Udvalget, angaaende Forberedelse af Valg af Statsreviſorer for Statsregnskabet 1855—56.

Valgte bleve: J. A. Hanſen med 65, J. Jørgenſen med 63, Schovelin med 61, H. Hage med 58 og Broberg med 55 af 77 afgivne gyldige Stemmer (Fiſcher 14 Stemmer). Een Stemmeſeddel erklæredes ugyldig, da der paa ſamme kun fandtes 4 Navne.